ఓం నమో భగవతే శ్రీ రమణాయ

రమణ భాస్కర

వ్యవస్థాపక సంపాదకులు : బి.వి.ఎల్.ఎన్.రాజు

సంపుటి : 21 సంచిక : 3 నవంబర్ 2015

రమణ భాస్కర
ఆధ్యాత్మిక మాస పత్రిక

పేజీలు : 16

గౌరవ సంపాదకులు
శ్రీమతి P.H.V. సత్యవతి (హైమ)

చందా
సంవత్సర చందా:రు|| 150/-
విడి ప్రతి : రు|| 12/-

చిరునామా
రమణ భాస్కర
శ్రీ రమణ క్షేత్రం,
జిన్నూరు – 534 265
ప||గో|| జిల్లా, ఆం||ప్ర||

పబ్లిషర్
సద్గురు శ్రీ నాన్నగారు
శ్రీ రమణ క్షేత్రం
జిన్నూరు – 534 265
☎ 08814 - 224747
9247104551

ఈ సంచికలో....

05-09-2015
జిన్నూరు
06-09-2015
జిన్నూరు

ప్రింటర్
శ్రీ భవాని ఆఫ్‌సెట్ ప్రింటర్స్
(దుడే శ్రీను) ఎస్.వి.ఆర్. కాంప్లెక్స్,
పాలకొల్లు, 9848716747

నాన్నగారి అరుగు

ఉదయపు సూర్యుని లేతకిరణాలు పచ్చని చెట్లమీదుగా జారుతూ కొబ్బరిచెట్ల గుబురుల మధ్య ఒదిగి ఉన్న ఆ ఇంటి పైకప్పుపెంకుల మీద నుంచి అరుగుమీద పరుచుకున్నాయి. ఇంటిలోపలి నుంచి తెల్లని వస్త్రాలు ధరించిన ఒక వృద్ధవ్యక్తి ఆ అరుగుమీదకి వచ్చి కొన్ని క్షణాలు మౌనంగా అచలంగా నిలబడి , తరువాత కాలకృత్యాలు తీర్చుకోవటానికి ఉద్యుక్తులయ్యారు. వారి ప్రతి కదలికలో ప్రశాంతత సరళత్వం ఉట్టిపడు తున్నాయి. పని కాగానే వారి కుర్చీలో నెమ్మదిగా కూర్చున్నారు. వారి హృదయంలో రహస్యంగా దాగి ఉన్న ఆనందం ముఖముపైకి తొణికిందా అన్నట్లు వారి వదనంపై చల్లని చిరునవ్వు.

కొందరు స్త్రీలు ఇంటి ప్రాంగణంలో అడుగుపెట్టి ముందుకు రావటానికి సంకోచిస్తూ నిలిచారు. వారిని చూడగానే ఆయన ముఖం ఆనందంతో విప్పారింది. చేతి సంజ్ఞతో వారిని ఆహ్వానించారు. సంతోషం వరదలా పొంగి వస్తుంటే, వెలిగిపోతున్న ముఖాలతో ఆ స్త్రీలు వారి పాదాలవద్ద చతికిలబడ్డారు. మరికొందరు స్త్రీలు పురుషులు వచ్చి ఆయనవైపు చూస్తూ అరుగుపై నిశ్శబ్దంగా కూర్చున్నారు. తన ప్రేమపూరితమైన చూపుతో వచ్చిన వారందరిని స్పృశిస్తూ, పురుషులను పిల్లలను అదనంగా తన స్పర్శతో భుజాలు వీపు నిమురుతూ, వారి ముఖాలను తన చేతులమధ్య తీసుకొని ఆప్యాయంగా చూస్తూ అందరిపై తన ప్రేమను దయను కురిపిస్తున్నారు. బడికి తయ్యారైన చిన్నపిల్లలు వచ్చి ఒకపక్కకి ఒదిగి నిలబడ్డారు. ఆయన వాళ్ళవైపు చూసి చిన్నగా తల ఊపారు. కనీకనిపించని ఆ చిన్న కదలికలో ఆ రోజుకి సరిపడా వారి ఒంతు అనుగ్రహం దీవెనలు అందుకొని ఆ పిల్లలు

నిశ్శబ్దంగా వెనుతిరిగి బడికి వెళ్ళిపోయారు.

వచ్చిన వారిలో కొందరు ఆయనకు పళ్ళు, మిఠాయిలు సమర్పించగా, వాటిని ఆప్యాయంగా అందుకొని, కొంతభాగం వాళ్ళకు తిరిగి ఇచ్చి, మిగతాది అక్కడ కూర్చున్న వారికి పంచుతారు. కొందరు ఏదైనా పుణ్యక్షేత్రం నుంచి ప్రసాదము కాని లేదా ప్రత్యేకంగా అలంకరించిన వస్తువు కాని తెస్తే, వాటికోసమే తపిస్తున్నట్లుగా ఆత్రంగా పసిపిల్లవాడిలా విప్పారిన ముఖంతో అందుకొని, దానిగురించి రకరకాల ప్రశ్నలు వేసి, దాన్ని అన్నివైపులా తిప్పి పరిశీలించి, ఒక పెద్ద దరహాసంతో అక్కడ ఉన్న ఎవరో ఒకరికి బహూకరించి, అక్కడితో దాన్ని మరచిపోయి (వదిలేసి) ఇంకొకరి వైపు తన దృష్టిని మళ్ళిస్తారు. ఇదంతా సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి ఇంటి అరుగుమీద జరిగే దైనందిన కార్యక్రమము. ప్రతిరోజు ఉదయం మళ్ళీ మధ్యాహ్నం కొన్ని గంటలు, తనకోసం వచ్చే భక్తులకు కేటాయిస్తారు.

ఎన్నో సంవత్సరాలుగా ఈ అరుగు నాన్నగారి నోటినుండి జాలువారే అనుగ్రహభాషణలకు, వివేకంతో కూడిన సంభాషణలకు, వారి కళ్ళనుండి ముఖారవిందం నుండి చల్లని వెలుగులా ప్రసరించే ప్రేమ ఆప్యాయతలకు ఒక నిశ్శబ్దసాక్షిగా నిలిచింది. ఇంకా ఒక ఆలంబనకోసం, దారి చూపే పెన్నిధి కోసం, వెదుకుతూ వచ్చిన ఎందరివో సంతోషాలకు దుఃఖాలకు కూడా ఈ అరుగు ప్రత్యక్షసాక్షి. నాన్నగారి ప్రేమలో మునిగి తడచిపోవాలని, ఆర్ద్రతతో వారి మాటలను గ్రోలాలని భక్తులు ప్రతిరోజూ వస్తారు. తనివితీరక వస్తూనే ఉంటారు. వాళ్ళకి ఈ అరుగే స్వర్గం. దీనికి సమానమైనది కానీ దీనినిమించినది కానీ వాళ్ళకి ఈ ప్రపంచంలో లేదు. ఇక్కడ గడిపిన మధురక్షణాలు వాళ్ళకి అపురూపం.

ఈ అరుగుమీద తారతమ్యాలు ఉండవు. అధికారులు, నాయకులు, సంపన్నులు, పేదలు, పండితులు, నిరక్షరాస్యులు, గృహస్తులు, సన్యాసులు, ఎందరో ఇక్కడ శాంతిని పొందారు. అందరిపై ఒకే ఆదరణ. ఈ అరుగుమీద సత్యాన్వేషకులకు మార్గం దొరికింది. ఒక ఆలంబన అందింది. కష్టాలలో ఉన్నవారికి ఊరట లభించింది. ఇంకా కొత్తగా ఇటు దృష్టిమళ్ళినవారికి సుఖాన్ని చేరుకునే దారి గోచరించింది.

అరుగు ఇప్పుడు కనిపించకపోయినా దానికి ఆ వైభవాన్ని కలిగించిన ఆ పరమాత్మ అచ్యుతం అక్కడినుంచి వర్షించే అనుగ్రహం అనంతం. నాన్నగారి భక్తుల హృదయాలలో అరుగుకి ఉన్న స్థానం శాశ్వతం.

- హైదరాబాద్ బేబి.

(సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, 05-09-2015 జిన్నూరు)

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

కొందరి జీవితాలు సమానంగా ఉంటాయి, హెచ్చుతగ్గులు ఏమీ కనబడవు అంటే పుట్టినది మొదలు మరణించేవరకు వారి జీవితాలు సుఖంగా సాగిపోతాయి. కాని కొందరి జీవితాలు మధురంగా ప్రారంభమయి చివరకు విషాదంతో ముగుస్తాయి. ఈ ప్రపంచమే మనకు ఒక పాఠశాల. ఈ ప్రపంచంలో ఉన్న రకరకాల జీవితాలను మనం స్టడీ చేస్తూ ఉంటే పుస్తకాలలో చదివిన దానికంటే మనం ఎక్కువ నేర్చుకోవచ్చును. జీవితంలో ఎప్పుడు కలుసుకొన్నామో మరల ఎప్పుడు విడిపోతామో మనకు తెలియదు. అన్ని జీవితాలు అంతే కాని జీవితంలో కలుసుకోవటం ఎప్పుడయితే ప్రారంభమయ్యిందో అప్పడే విడిపోవటం కూడా ప్రారంభమవుతుంది. జీవితంలో కొంతమందికి అబ్జర్వేషన్ ఉంటుంది. అందరూ అబ్జర్వేషన్ నేర్చుకోవాలి. భగవాన్ దగ్గరకు ఎవరయినా వచ్చినప్పడు ఆయన వారితో ఏమీ మాట్లాడకపోయినా, అలా చూడటం వలన వారి గురించి అంతా ఆయనకు తెలిసేది. వారి జీవితాలను ఎక్కడ మలుపు తిప్పాలి, ఎప్పడు మలుపు తిప్పాలి అని అంతర్యామిగా ఉండి పరిశీలించేవారు. రామకృష్ణుడు ఏమనేవాడు అంటే ఒకసారి యిక్కడకు వచ్చి శరణాగతి చేసాక మీ బాధ్యత తీరిపోయింది, ఇంక నాదే బాధ్యత అనేవారు. ప్రతీరోజూ వారి జీవితం అబ్జర్వు చేసేవారు. మీరు ఇలా ఉండాలి, అలా ఉండాలి అని రామకృష్ణుడు వారితో చెప్పేవారు. భగవాన్ మటుకు ఎప్పడూ అలా చేప్పేవారు కాదు కాని గైడెన్స్ సైలెంట్‌గా లోపల నుండి వచ్చేది అంటే లోపల నుండే మారుమనస్సును కలుగజేసేవారు.

కంచిపరమాచార్య సామాన్యకుటుంబంలోనే పుట్టారు. ఆయనకు 14వ సంవత్సరంలో సన్యాసం యిచ్చారు. అప్పటినుండి ఆయన కష్టపడి చదువుకొని పెద్ద పండితుడు అవ్వటమే కాదు, గొప్ప తపస్సు చేసి ప్రపంచానికి ఆచార్యుడు అయ్యాడు. గురువులు ఆయన దగ్గరకే వచ్చి పాఠాలు చెప్పేవారు. వారు పాఠాలు చెప్పి వెళ్ళిపోయేటప్పడు ఆయనతో ఒకమాట చెప్పేవారు. నువ్వు అందరి పిల్లలు లాగ ఉండకూడదు. నువ్వు పీఠాధిపతి అవుతున్నావు. మా పాఠాలు విని, నేర్చుకొని నువ్వు పండితుడవు అవుతున్నావు. కాని ఆచరణ లోకం అంతా చూస్తూ ఉంటుంది. మామూలు మనిషి ఏదయినా తప్పచేసినా ఫరవాలేదు. నువ్వు ఏదయినా

పొరపాటు చేస్తే కోట్లమంది చూస్తారు. అందుచేత మామూలు మనుషులు అజాగ్రత్తగా ఉన్నా, మీరు బాధ్యతగల వ్యక్తులు, పీఠాధిపతులు అవుతున్నారు కాబట్టి మేము మీకు పాఠాలు చెపుతున్నప్పటికీ నువ్వు మాలాగ ఉండకూడదు, నువ్వు ప్రత్యేకంగా నీ ఆచరణలో పెర్ఫెక్టుగా ఉండాలి అని చెప్పి విడిచిపెట్టేవారు. యివన్నీ ఆయన మనస్సులో పెట్టుకొన్నారు. జీవితం అంతా అన్నం తినకుండా అటుకులు అవి తిని బతికారు. రుచికోసం ఆయన జీవితంలో ఏదీ తినలేదు. ఆహారం విషయంలో మన పూర్వపు ఋషులు కూడా అలా ఉండలేదేమో అనిపిస్తుంది.

మనం మనస్సును ఎందుకు జయించలేకపోతున్నాము అంటే మనం తెల్లవారు ఝామున లేస్తున్నాము, స్నానం చేసి జపం చేస్తున్నాము, ధ్యానం చేస్తున్నాము, అరుణాచలం వెళ్ళి గిరిప్రదక్షిణ చేసి వస్తున్నాము, కాశీవెళ్ళి గంగానదిలో స్నానం చేసివస్తున్నాము, మీరు చేసేవన్నీ నిజమేకాని మనలోపల జీవితం చూసుకొంటే అన్నీ కోరికలే. లోపల కోరికలు ఉన్నప్పుడు మీరు జపం చేసినా, ధ్యానం చేసినా మీకు జ్ఞానం కలుగదు. ఎందుచేతనంటే లోపల కోరికలు ఎక్కువగా ఉన్నప్పుడు జపం చేసినా, ధ్యానం చేసినా మీ మనస్సు నిలబడదు, మీకు తెలియకుండానే మీ మనస్సు ఆ కోరికలకూడా వెళ్ళిపోతుంది. అందుచేత కోరికలు తగ్గించుకొన్నాక మీరు ధ్యానంలో సక్సెస్ అవుతారు కాని మీలో కోరికలు ఉన్నప్పుడు నెమ్మదిగా మీ మనస్సు అక్కడకు వెళ్ళిపోతుంది, అంటే మీ కోరిక తీసుకొనిపోతుంది. మనం సాధన చేసి తరించాలి, మనం మోక్షం సంపాదించాలి అనేటటువంటి పట్టుదల మనలో లేదు. ఏదో సత్సంగాలకు వెళుతున్నాము, అన్ని వింటున్నాము. కాని మనం మోక్షాన్ని సంపాదించాలి, మనం పొందవలసింది అదే అంతకు మించి యింకోటి ఏమీ లేదు, యిదే మన జీవితధ్యేయం అనే స్థిరమైన నిశ్చయం మనకు లేదు. ఏదో మనకు ఉన్న వేలాది కోరికలలో అదికూడా ఒక చిన్న కోరిక అంతే.

మనస్సు జపం చెయ్యమంటే చేస్తోంది కాని జపం చేస్తుండగానే కోరిక కూడా అలా వెళ్ళిపోతోంది అని పరమాచార్యుడి జీవితంలో ఇది గ్రహించాడు. అసలు మనస్సు ఎక్కడికి పరిగెడుతోంది, దేని గురించి పరిగెడుతోంది, ఎక్కడో ఏదో ఉంది, ఎక్కడో ఏదో ఉంది అంటే మనస్సు వెళ్ళిపోతుంది. ఏముందీ ఈ సృష్టిలో, ఎక్కడా ఏమీ లేదు అనే భావన ఆయనకు స్థిరపడేవరకూ మనస్సు ఆగలేదు. నీచేత చూడబడేది చూసేది, నీచేత ఆలోచింపబడేది

ఆలోచించేది అన్నీ అసత్యం. నువ్వు ఏ విషయం గురించి ఆలోచిస్తున్నావో, ఇది ఎంత అసత్యమో, ఆలోచించేది కూడా అంతే అసత్యం. నీచేత చూడబడేది కూడా ఏదీ నిజంకాదు, ఊరికే నీకు నిజంలాగ కనిపిస్తోంది కాబట్టి మనం దాని కూడా వెళ్ళిపోతున్నాము. లోపలఉన్న సద్వస్తువు అది ఒక్కటి మాత్రమే సత్యం. ఇప్పడు మనకు దేహం, ఇంద్రియాలు ఎలా ఎరుకలో ఉన్నాయో అలాగ లోపల ఉన్న సద్వస్తువు నీకు ఎరుకలోనికి వచ్చేవరకు ఈ జనన మరణ ప్రవాహం ఆగదు. మీరు పొందవలసింది మీ హృదయంలోనే ఉంది, దానిని పొందకుండా అడ్డువచ్చేవి కూడా మీ లోపలే ఉన్నాయి. మనిషి పతనమవ్వటానికి బయట అనేక ఆకర్షణలు ఉన్నాయి. అన్ని ఇంద్రియాలకు లోకంలో ఆకర్షణలు ఉన్నాయి. ఈ ఆకర్షణలు, కోరికలు మీ మనస్సును బయటకు తీసుకొనిపోతున్నాయి. చివరకు ఏమి జరుగుతోంది అంటే ఈ ఆకర్షణలకు లొంగిపోయి నీ మనస్సు బాహ్యముఖమవ్వటం వలన లోపలఉన్న స్వర్గాన్ని, లోపలఉన్న సత్యాన్ని నీ చేతులతో నువ్వే పోగొట్టుకొంటున్నావు. నీ మనస్సు చలిస్తూ ఉంటే ఎక్కడో ఏదో ఆకర్షణ ఉంది. బయట ఏరకమైన ఆకర్షణ నీకు లేకపోతే అసలు నీ మనస్సు చలించదు. వీటిలో నుండి నువ్వు బయటకు వచ్చినప్పడు నీలోపల ఉన్న సద్వస్తువు నీకు ఎరుకలోనికి వస్తుంది. అప్పడు నీకు శరీరం ఉండటం వలన లాభంలేదు, శరీరం పోవటం వలన నష్టంలేదు అని నీకు తెలుస్తుంది. అసలు మనకు ఏ రకమైన వాంఛ లేదు అనుకోండి, ఇంక మనకు శరీరంతో పని ఏముంది? మనం ప్రతీ విషయం ఎంతోకొంత స్వతంత్రంగా ఆలోచించటం నేర్చుకోవాలి. మనం ఏదైతే లక్ష్యంగా పెట్టుకొన్నామో అక్కడ మన విశ్వాసం స్థిరపడాలి. అప్పడు మన మనస్సు దానంతట అదే అణిగిపోతుంది.

చాలామంది మంచివారిని ఈలోకం అపార్థం చేసుకొంది. వారి యొక్క మంచి తనాన్ని లోకం భరించలేకపోయింది. లోకం అంత మంచిదికాదు. ఏసుక్రీస్తుకు శిలువ వేసినా, సోక్రటీసును విషం పెట్టి చంపినా, గాంధీని కాల్చి చంపేసినా వాళ్ళందరి జీవితాలు విషాదాంతం అయిపోయినాయి అంటే వారి మంచితనాన్ని లోకం భరించలేక వారిని నానా హింసలకు గురిచేసింది. వాళ్ళందరు సమాజాన్ని ప్రశాంతంగా ఫేస్ చేసారు. సోక్రటీసును జైలులో విషం పెట్టి చంపారు. రేపు విషం పెట్టి చంపుతారు అనగా ఆరాత్రి ఆయన భక్తులు కొంతమంది వచ్చి తాళాలు పగలుకొట్టి బయటకు వెళ్ళిపోదాము, వచ్చేయండి అన్నారు.

సోక్రటీసు ఏమన్నాడు అంటే ఎందుకు అలా పారిపోవటం? ఏదో రోజున చనిపోవాలి కదా! మనిషికి ఏదో రోజున ఈ దేహంనుండి విడిపోవటం తప్పదు. నాకు టైము అయిపోయింది కాబట్టి నేను వెళ్ళిపోతాను. మీరు ఇంకా కొంతకాలం ఈ భూమి మీద ఉండాలి అందుచేత మీరు ఇక్కడనుండి వెళ్ళిపోండి అని చెప్పాడు. మరుసటిరోజున ఆయనకు విషం పెట్టారు. ఆయన మామూలుగా పాయసం తాగినట్లు విషాన్ని తాగేసాడు. ఆ నిగ్రహశక్తి అటువంటిది. ఈ శరీరం ఉండటానికి, పోవటానికి వాళ్ళకేమీ తేడాలేదు. ఇప్పుడు మనం ఉన్నాము కదా అలాగే ఈ శరీరం పోయిన తరువాత కూడా మనం ఉంటాము, పైగా ఈ శరీరానికి సంబంధించిన బరువు ఇంక మోయనక్కరలేదు.

మనకు మనస్సు ఎందుకు అంతర్ముఖం అవ్వటంలేదు? ఏదో కంగారుపడి కళ్ళు మూసుకుని ధ్యానాలు చేసేయకండి. సబ్జక్టు వినండి. అసలు ఏ కారణం వలన నీ మనస్సు అంతర్ముఖం అవ్వటంలేదు? మనస్సు అంతర్ముఖం అవ్వకుండా నీకు ఏది అడ్డువస్తోంది? ఆ కారణం తెగేవరకు మనస్సు అంతర్ముఖం అవ్వదు. సాధన యొక్క రహస్యం ఏమిటి అంటే హృదయం ఎంతవరకు ఖాళీ అయ్యింది? వాడు పండితుడు అయినా, యోగి అయినా హృదయం ఖాళీ అవ్వకుండా వాడికి జ్ఞానం వచ్చే అవకాశం లేదు. అక్కడ స్త్రీ, పురుష భేదం ఏమీ లేదు? ఎవరికైనా హృదయం ఖాళీ అవ్వటం ముఖ్యం. బ్రహ్మచర్యం గురించి భగవాన్ ఏమని చెప్పారు అంటే నువ్వు శరీరం అనుకొన్నప్పుడు ఎదుటివారు కూడా శరీరం అనుకొంటావు, నేను పురుషుడిని అనుకొన్నప్పుడు కొంతమంది స్త్రీలకింద కనిపిస్తారు. పురుషులు అని, స్త్రీలు అని సెక్స్ తేడా ఎక్కడ ఉంది? శరీరంలో ఉంది. లోపల చైతన్యంలో సెక్స్ లేదు. నువ్వు వివాహం చేసుకోకుండా ఉన్నా, నీలో శరీరబుద్ధి ఉన్నంతకాలం సెక్స్‌భావనలో నుండి బయటకు వచ్చావు అని చెప్పటానికి అవకాశం లేదు. కామినీకాంచనాలను జయించమని రామకృష్ణుడు పదేపదే చెపుతూ ఉండేవారు. భగవాన్ ఇక్కడ క్లూ చెపుతున్నారు. శారీరకంగా నువ్వు పెళ్ళి చేసుకోకపోవచ్చు కాని ఆ తలంపులు నిన్ను వెంటాడతాయి. ఇప్పుడు నువ్వు పురుషుడిని అనుకొంటున్నావు. చైతన్యంలో సెక్స్ లేదు. నువ్వు చైతన్యంలో స్థిరపడినప్పుడు అసలు సెక్స్‌భావన నీకు రానే రాదు. సెక్స్‌భావన వచ్చింది అంటే నీకు శరీరభావన ఉన్నట్లే అని చెప్పారు. గాంధీగారు బాహ్యంగా బ్రహ్మచారిగానే ఉన్నారు. అయితే నేను కామాన్ని జయించాను అని

చెప్పలేను అన్నారు. ఎందుచేతనంటే ఆయన పురుషుడిని అని ఆయనకు తెలుస్తోంది కదా! అటువంటప్పుడు సెక్స్‌భావన ఎలా పోతుంది. నువ్వు వివాహం మానేసినంతమాత్రంచేత సెక్స్‌ని ఓవర్‌కమ్ చేయలేవు. దేహభావన పోతే నీకు సెక్స్‌భావన పోతుంది. వివాహం గొడవకాదు, నీలో దేహభావన పోయిందా? అది ముందు నువ్వు చూసుకోవలసింది. స్త్రీ, పురుష బేధం కేవలం దేహానికే. ఆ వలయాన్ని దాటి వెళితే అసలు సెక్స్ అనేది లేదు. గాఢనిద్రలో సెక్స్ ఎక్కడ ఉంది? పెళ్ళి చేసుకొన్నారా, చేసుకోలేదా ఇవన్నీ బాహ్యవిషయాలు. నీకు దేహభావన పోవాలి. దేహబుద్ధి నశిస్తేగాని చైతన్యం తాలుక ఎరుక నీకు కలుగదు. నిరంతరం ఆత్మని చింతించటం వలన, నిరంతరం మనస్సు హృదయంలో నిలబడి ఉండటం వలన నీకు దేహభావన పోయి, చైతన్య భావన కలుగుతుంది. చైతన్యభావన కలిగేవరకు సెక్స్ నిన్ను విడిచిపెట్టదు. నువ్వు పెళ్ళి మానేసినా, నీకు మనస్సులో ఆ చింతన కనుక ఉంటే నీకు ఆధ్యాత్మిక పురోగతి లేదు. అంటే నీకు మానసికవ్యాపారం ఉండకూడదు. నువ్వు బ్రహ్మభావన పెంచుకొంటే బ్రహ్మంలో స్థిరపడతావు. పెళ్ళి చేసుకోకుండా ఉన్నంతమాత్రంచేత నువ్వు బ్రహ్మచారివి కాదు, బ్రహ్మభావన పెంచుకొంటే నువ్వు బ్రహ్మచారివి అవుతావు, అప్పడు సెక్స్‌భావనను అతిక్రమించగలవు, అప్పడు ద్వైతం పోతుంది, మోక్షం వాడిని వరిస్తుంది. నీకు ఇష్టం లేకపోతే పెళ్ళి మానెయ్యి, అంతమాత్రం చేత నువ్వు బ్రహ్మం అయిపోవు అనిభగవాన్ చెప్పారు. భగవాన్ చెప్పిన మాటలు కొంతమందికి నచ్చవు అంటే కొంత కఠినంగా ఉంటాయి. మిమ్మల్ని సంతోషపెట్టటానికికాని, జనాన్ని పోగుచేసుకోవటానికిగాని ఆయన ఎప్పడూ మాటలు చెప్పలేదు. ఈ లోకానికి సంబంధించిన ఆకర్షణలు ఏమీ ఆయనకు లేవు. అసలు సృష్టే లేనివాడికి ఇంక బలహీనతలు ఏమిటి? ఆయన చెప్పిన మాటలలో ఒక్కటీ అసత్యంలేదు. ఆయన మాటలు మనకు అర్థం కాకపోతే వదిలేయాలి. ఇంకో వంద సంవత్సరాల తరువాత వచ్చిన వారికి అయినా ఆ మాటలు అర్థమవుతాయి.

ఉన్నది నలుబది సద్విద్యలో జగత్తు, జీవుడు, ఈశ్వరుడు మనోకల్పితములు అని చెప్పాడు. అది నూటికి నూరుపాళ్ళుసత్యం. ఆ ఒక్క వాక్యం కోసం ద్వైతులందరూ ఆయనను తిడతారు అంటే ఆ మాట మనం భరించలేము. సిరీస్ సుబ్బరాజుగారు ఒకసారి నాతో అన్నారు ఏమండీ జగత్తు అసత్యం అవ్వవచ్చు, జీవుడు అసత్యం అవ్వవచ్చు, ఈశ్వరుడు ఎలా

అసత్యం అవుతాడు. భగవాన్ చెప్పిన మాటలు ఆయనకు నచ్చలేదు. మీకు ఈశ్వరభావన ఎప్పుడు వస్తోంది? మెలకువ వచ్చాక వస్తోంది అంటే జీవభావన, జగత్తుభావనవచ్చిన తరువాత ఈశ్వరభావన వస్తోంది. జగత్తుభావన, జీవభావన రాకుండా మీకు ఈశ్వరభావనరాదు. నీకు జీవభావన కలిగాకే ఈశ్వరభావన వస్తుంది. నీకు జగత్తు కనిపిస్తూ ఉంటే ఈశ్వరుడు ఒకడు ఉన్నాడని గుర్తు వస్తుంది. నీకు జగత్తుభావన లేదు అనుకో, జీవ భావన లేదు అనుకో. ఈశ్వరుడికి సంబంధించిన తలంపే అసలురాదు. గాఢనిద్రలో నీకు మూడూలేవు. నువ్వు నిద్రలోనుండి మెలకువలోనికి రాగానే మొదట నేను అనే తలంపు వస్తుంది, అప్పుడు దేహం స్ఫురిస్తుంది. ఆ వెంటనే జీవనభావన వస్తుంది, జీవభావన తరువాత లోకభావన వస్తుంది, తరువాత ఈశ్వరుడు వస్తాడు. తరువాత మీ పూజలు మీ పద్ధతిలో మీరు చేసుకొంటారు. అహంభావన ఉన్నంతసేపు జగత్తు, జీవుడు, ఈశ్వరుడు ఈ మూడూ నిజమే. నేను ఫలనావ్యక్తిని అని నీకు వ్యక్తిభావన ఉన్నంతసేపు ఈ మూడూ నిజమే. నీకు దేహభావన పోయినప్పుడు జీవుడు లేడు, జగత్తులేదు, ఈశ్వరుడు లేడు అది అనుభవంలోనికి వస్తుంది. ఈ వాక్యాన్ని మొయ్యలేక ద్వైతులు ఇది అసత్యం అంటారు. ఈ వాక్యం మొయ్యటం చాలాకష్టం. ఇది చాలా పేచీలకు కారణం అయ్యింది. ఎన్ని పేచీలు వచ్చినా ఆయన ఏమీ పట్టించుకోరు. ఆయన చెప్పిన మాటలు మీకు అర్థం కాకపోతే వదిలేయండి. మీకు అర్థం కాలేదని ఆయన చెప్పింది అంతా తప్పఅని మటుకు మీరు ఎప్పుడూ అనుకోవద్దు. ఈ మాటలు చాలామందికి అర్థంకాదు. చాలామంది పండితులకు రమణసాహిత్యం నచ్చదు. ఎందుచేతనంటే అందులో పెద్దగా పాండిత్యం ఏమీ ఉండదు. డైరెక్టుగా పాయింట్ చెపుతారు.

ఈ రోజు కృష్ణాష్టమి. దీనికి గోకులాష్టమి, జన్మాష్టమి అని ఇలా చాలా పేర్లు ఉన్నాయి. హిందువులు ఎక్కువగా కృష్ణుడిని, రాముడిని ఆరాధిస్తారు. కృష్ణుడు అనేక మహత్తరమైన పనులు చేసాడు. ఆయన యుద్ధాలు చేసాడు, రాజ్యాలను పరిపాలించాడు, ఆవులు కాసాడు అన్ని పనులు చేసాడు. ఆయనే అన్నం వడ్డిస్తాడు, అందరూ తిన్న ఆకులు తీసేస్తాడు. ఈ పని గొప్పది, ఆపని చిన్నది అనే బేధం కృష్ణపరమాత్మకు లేదు. కృష్ణుడి పద్ధతి అమెరికాలో ఉంది. అమెరికావాళ్ళు ఆపనీ, ఈపనీ అనిలేదు, అన్ని పనులు చేసుకొంటారు. అందుకే అమెరికా బాగుపడింది. ఇక్కడ మనకు పని బేధంఉంది. రాముడు పూర్ణఅవతారం

అయితే కృష్ణుడు పరిపూర్ణఅవతారం. కృష్ణపరమాత్మ చెప్పిన శాస్త్రం భగవద్గీత. ఆయన చెప్పి సుమారు 5600 సంవత్సరాలు అయినా ఇప్పటికీ కొత్తగా ఉంది. యిప్పడు భగవద్గీతను ఇతర దేశాలలో కూడా చదువుతున్నారు. భగవాన్ స్కంధాశ్రమం, విరూపాక్షగుహలో ఉండగా భక్తులు వచ్చి తిరిగి వెళ్ళేటప్పడు ఎవరికయినా బూట్లు సరిగా పట్టటంలేదు అనుకోండి, భగవాన్ వారి దగ్గరకు వెళ్ళి వాళ్ళ కాళ్ళు పట్టుకొని బూట్లు పట్టించేవారు. వారు వద్దండి, వద్దండి అనేవారు, అయినా అటువంటి పనులు కూడా చేసారు. మరి నేను మహర్షిని అనుకొంటే వాళ్ళ కాళ్ళు ముట్టుకోగలరా. ఆయనకు ప్రపంచంలో అంతపేరు వచ్చినప్పటికీ, లోకం చేత పూజింపబడుతున్నప్పటికీ ఎక్కడా గర్వంలేదు, ఆ సమస్యే ఉండదు. ఆయన ఈ ప్రకృతిని దాటిపోయారు. ప్రకృతిగుణాలను దాటిపోయాక ఇది ఎక్కువ అనీ, తక్కువ అనీ లేకపోతే వారు ఏమనుకొంటారు, వీరు ఏమనుకొంటారు అని ఇటువంటి గొడవలు ఏమీ ఉండవు. మీరు ఏమయినా అనుకొంటున్నారేమో అని అనుకోవటానికి ఆయన దృష్టిలో మీరు లేరు, అంతా తానే, వారు తానుగా ఉంటారు కాని నేనుగా ఉండరు.

(సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, 06-09-2015 జిన్నూరు)

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

ఈ రోజు హైదరాబాద్ లక్ష్మి జయంతి. లక్ష్మి హైదరాబాద్‌లో భగవాన్ వర్కు కొంత చేసింది. వాళ్ళ బంధువుల ఇంటికి వెళ్ళినా, స్నేహితుల ఇంటికి వెళ్ళినా ఎక్కడికి వెళ్ళినా భగవాన్ గురించి తనకు తెలిసింది చెపుతూ ఉండేది. హైదరాబాద్‌లో చాలా కుటుంబాలలో భగవాన్‌ను పరిచయం చేసింది. మాకు లక్ష్మిద్వారానే భగవాన్ గురించి తెలిసింది అని చాలామంది భక్తులు చెప్పేవారు. లక్ష్మికి ఇక్కడ మనం జయంతి చేస్తున్నాము అంటే లక్ష్మి భగవాన్‌కు సంబంధించినపని చాలా చేసింది, చేసిన పని మనం కాదనకూడదు, చేసినమంచిని మనం కాదనకూడదు. హైదరాబాద్‌లో రమణకేంద్రం ఉన్నప్పటికి వారికంటే ఎక్కువగా లక్ష్మే భగవాన్‌ను పరిచయం చేసింది అనిపిస్తుంది. ఎవరు ఏ మార్గంలో ఉన్నా లక్ష్మి రమణమార్గం తప్పలేదు, భగవాన్ పట్ల విశ్వాసం ఎప్పడూ చలించలేదు. భగవాన్ సద్భక్తు అంటే లక్ష్మికి బాగా ఇష్టం. లక్ష్మివాళ్ళు కొంతకాలం మధురానగర్‌లో ఉండేవారు. అప్పడు చాలామంది భక్తులు వస్తూ ఉండేవారు. అలా ఎక్కువమంది భక్తులు రావాలనే లక్ష్మి కూడా కోరుకొనేది. లక్ష్మి భగవాన్

చైల్డ్ కాబట్టి భగవాన్ మార్గం వ్యాప్తి చేయటానికి హైదరాబాద్ రమ్మని నన్ను ఆహ్వానించేది. లక్ష్మికి లోబిపి ఉండేది. నేను వచ్చినప్పుడు నువ్వు సికింద్రాబాద్ స్టేషన్‌కు రావద్దు, లోబిపి ఉన్నవాళ్ళు ఎప్పుడైనా పడిపోవచ్చు అని చెప్పినా, అనారోగ్యంగా ఉన్నా ఎప్పుడూ స్టేషన్‌కు రావటం మానలేదు. ముందు మా ఇంటికి వచ్చి రెండు రోజులు ఉండి, మీకు ఎక్కడికి వెళ్ళాలని ఉంటే అక్కడకు వెళ్ళండి అని చెప్పేది. లక్ష్మికి అదొక సంతోషం.

ఎక్కడ మీటింగు అయినా, నేను ఎవరి ఇంటి దగ్గర కూర్చున్నా లక్ష్మి నాకు దగ్గరగా కూర్చునేది. గురుపూర్ణిమ కాని, నా పుట్టినరోజున గాని స్టేజిమీద లక్ష్మి ఉండేది. అలా ఉండటం లక్ష్మికి సంతృప్తి. ఒక చిన్న సంఘటన చెపుతాను. నాకు కేన్సర్ లేకుండా కేన్సర్ ఉందని ఒకసారి డాక్టర్లు చెప్పారు. చివరకు హైదరాబాద్ వెళ్ళాము. అక్కడ కేన్సర్ లేదని నిర్ధారణ చేసారు, అక్కడ నుండి వచ్చేసాము. ఇంటికి వచ్చేసాక మరల వైజాగ్ తీసుకెళ్ళారు. అక్కడ డాక్టరు కూడా అది కేన్సర్ కాదు అని చెప్పారు. నాకు కేన్సర్ వచ్చిందా, లేదా అది డిఫరెంట్ విషయం. ఈ సంఘటన ఎందుకు చెపుతున్నాను అంటే లక్ష్మికి నాపట్ల ఉన్న ఆప్యాయతకోసం చెపుతున్నాను. నేను వైజాగ్ వెళ్ళాను అని తెలిసి లక్ష్మి ఫ్లైట్‌లో అక్కడకు వచ్చేసింది. అవసరం అయితే నేను కబురు పంపుదునుకదా, ఏమీ లేనిదానికి అనవసరంగా వచ్చేసావు అన్నాను. ఇప్పుడు కేన్సర్ లేదని నిర్ధారణ అయింది మంచిదే, కేన్సర్ ఉంటే మీరు అశ్రద్ధ చేసి జిన్నూరు వెళితే అది ఇంకా పెరిగిపోతుంది, మిమ్మల్ని ఇక్కడనుండి హైదరాబాద్ తీసుకొనిపోదామని వచ్చాను. ఇంక ఇప్పుడు క్లియర్ అయిపోయిందికదా! నేను వెళ్ళిపోతాను అని మరల ఫ్లైట్‌లో హైదరాబాద్ వెళ్ళిపోయింది. లక్ష్మి ఉండవచ్చు లేకపోవచ్చు, నా శరీరం చనిపోవచ్చు అది వేరే విషయం. శరీరాలు అన్నీ చనిపోతాయి. మాటలు మాత్రం చాలాకాలం నిలబడి ఉంటాయి. అంటే మాటకు ఉన్న జీవితం శరీరానికి ఉండదు. ఇప్పుడు భగవాన్ శరీరం ఇక్కడ ఉందా అంటే లేదు. పూర్వపు ఋషుల శరీరాలు ఇక్కడ ఉన్నాయా అంటే లేవు. కాని వారు చెప్పిన మాటలు మటుకు సజీవంగా ప్రపంచం మీద ప్రభావాన్ని చూపిస్తున్నాయి. రీలైజేషన్ పొందిన వారి మాటలు మన హృదయం యొక్క తలుపులు ఓపెన్ చెయ్యటానికి ఎప్పుడూ పనిచేస్తూనే ఉంటాయి.

జీవితంలో ఎదురయ్యే సమస్యలను విడిచిపెట్టి ఎక్కడికి పారిపోకూడదు.

హిమాలయపర్వతాల వంటి పెద్ద పెద్ద సమస్యలు కూడా కాలప్రవాహంలో పరిష్కారం అయిపోతాయి. ఈ సృష్టిలో ఏ సంఘటనకు మనం వర్రీ పడనక్కరలేదు. చిన్న చిన్న విషయాలను మనం ఓవర్‌కమ్ చేయలేకపోతే ప్రకృతిని అతిక్రమించలేము. జీవితం అనేది జన్మాంతర కర్మ. యంత్రం చెరుకుగెడను ఎలా పిప్పి చేసి రసం తీస్తుందో అలాగ ఒకోజీవితాన్ని ప్రారబ్ధం పిండి పిప్పి చేస్తుంది. ప్రారబ్ధాన్ని మనం విసుగులేకుండా శాంతిగా ఫేస్ చెయ్యాలి. జీవితంలో ఎదురయ్యే క్లిష్ట సమస్యలను నువ్వు ఫేస్ చెయ్యలేకపోతే నీ మనస్సు అంతర్ముఖం అవ్వదు. మిమ్మల్ని ఎవరైనా స్తోత్రం చేస్తే సంతోషం వస్తుంది, విమర్శిస్తే దుఃఖం వస్తుంది. అంటే మీకు ఆధ్యాత్మికంగా కనీసం ఎల్‌కెజి స్థాయి కూడా లేదు. ప్రారబ్ధం కొట్టే దెబ్బలను మనం తట్టుకోవాలి. పరిస్థితులు ఒకోసారి మనకు అనుకూలంగా ఉంటాయి. ఒకోసారి మనకు వ్యతిరేఖంగా ఉంటాయి. అనుకూలంగా ఉన్నప్పుడు ఫేస్ చెయ్యటం తేలికే కాని ప్రతికూలంగా ఉన్నప్పుడు ఎలా ఫేస్ చెయ్యాలి అనేది మనం జీవితంలో నేర్చుకోవాలి. లక్ష్మి యొక్క జీవుడు ఏ లోకంలో ఉన్నా, ఎక్కడ ఉన్నా, కొన్ని పల్టీలు కొట్టినా తన పాదాల దగ్గరకు చేర్చుకొని, ఏదో జన్మలో తన స్వరూపాన్ని ఇచ్చే వరకు భగవాన్ లక్ష్మిని విడిచిపెట్టడు. హైదరాబాద్ జీవితం అంతా లక్ష్మి మర్చిపోయింది. లక్ష్మి ఇప్పుడు శాంతిగానే ఉంది ఎందుచేతనంటే ముందుగానే లక్ష్మి ఎంతోకొంత ఈశ్వరుడి కర్మ చేసింది. గీతలో ఒక మాట చెప్పాడు. నీ జీవితంలో కొంతకాలమైనా భగవంతుని పనిచేస్తే దానిని ఎవరు చెరిపేయలేరు. దానివల్ల మీకు ప్రతిఫలం ఉంటుంది.

సమస్యలను తట్టుకోవడానికి మీకు మానసికబలం ఉండాలి. సబ్జక్టు తాలూక లోతు ఉండాలి. మీకు దుఃఖం వస్తూ ఉంటే ఈ దుఃఖపడే నేను ఎవరు అని ప్రశ్నించండి. నిజమైన నేనుకు దుఃఖం రాదు, రాంగ్ఐకే దుఃఖం వస్తుంది. రాంగ్ఐ నిజంకాదు, దానికి దుఃఖం వస్తూ ఉంటే మనం వర్రీ పడుతున్నాము ఏమిటి అని ప్రశ్నించుకోవటం వలన మీ దుఃఖం అంతా కరిగిపోతుంది. ఆ దుఃఖపడే నేనును మొట్టికాయలు కొట్టాలి, అప్పడు అది అణిగిపోతుంది. సబ్జక్టు తాలుక డెప్త్ ఉంటే హిమాలయపర్వతాల్లాంటి సమస్యలు కూడా దూదిలాగ విడిపోతాయి. సబ్జక్టుకు అంత బలం ఉంది. మీరు విన్న వాక్యాన్ని ఎనాలసిస్ చేసుకోవాలి. భగవాన్ చెప్పిన ఈ వాక్యాన్ని మీరు రోజూ మననం చేయండి. భగవాన్ ఏమన్నారు

అంటే ఏ పనిచేస్తే భవిష్యత్‌లో మీకు దుఃఖం వస్తుందో, ఏ పని చేస్తే మీకు భయం వేస్తుందో ఆ పనిని ఇప్పడే మీరు చెయ్యవద్దు, ఆ పనికి దూరంగా ఉండండి అని చెప్పారు. ఈ ఒక్క వాక్యం చాలు, ఇది మిమ్మల్ని రక్షిస్తుంది. రాగాన్ని, భయాన్ని, క్రోధాన్ని పోగొట్టుకోవటానికి నీ ప్రాణం పోయేవరకు జీవితం పొడుగునా సాధన చెయ్యి, ఎందుచేతనంటే ఈ మూడే నీకు అశాంతిని తీసుకొనివస్తున్నాయి. నువ్వు శారీరక బాధను భరించగలవు కాని, మానసిక అశాంతిని భరించటం చాలా కష్టం, ఆ బరువు మొయ్యటం చాలా కష్టం. సమస్యలనుండి పారిపోకుండా వాటిని ఫేస్ చెయ్యి. భక్తుల చరిత్రలు అందుకే మనం చదవాలి. పండరీపురం భక్తుల చరిత్రలు చూస్తూ ఉంటే వారు చాలా సమస్యలు ఫేస్ చేసారు, ఎక్కడా పారిపోలేదు. వారు చూపించిన వివేకం, వారు చూపించిన వైరాగ్యం, వారి నాలెడ్జ్‌యొక్క శక్తి ముందు పాండురంగడే ఓడిపోయాడు. ఏముందీ లోకంలో, విడదీసి చూస్తే ఏమీ లేదు. నువ్వు ఎవరి గురించి మోహపడుతున్నావో, ఎవరి గురించి దుఃఖపడుతున్నావో అసలు వాళ్ళు నీవాళ్ళు కాదు. అందుచేతనే గీత పొడుగునా పరమాత్మ చెపుతూ వచ్చాడు. నువ్వు చాకిరీ చేయటానికే పనికివస్తావు. వారికి ఉండే ప్రారబ్ధం వాళ్ళకి ఉంటుంది, ఆ ప్రారబ్ధం ప్రకారం వారి జీవితాలు వెళతాయి, వారిపట్ల నీ డ్యూటీ మాత్రం చెయ్యి.

మత్కర్మకృత్ మత్పరమో మద్భక్తః సంగవర్జితః
నిర్వైరః సర్వభూతేషు యస్సమామేతి పాండవ

మత్‌కర్మః అంటే నాకు యిష్టమైన కర్మ చెయ్యి. మీ మనస్సుకు నచ్చిన కర్మకాదు, ఏ కర్మ మంచిది అని నేను చెప్పానో ఆ కర్మను మీ మనస్సు అంగీకరించకపోయినా, మీ మనస్సుకు ఎదురీది చెయ్యండి. మీరు మంచిగా ఉండాలి అని అనుకొంటే మంచిగా ఉండలేరు, మంచికర్మలు చేస్తూ ఉంటే మంచిగా ఉండగలుగుతారు. డూ గుడ్ లేకుండా బీ గుడ్ సాధ్యంకాదు. మంచితనం కూడా అది ఒక గిఫ్ట్. అది ఎన్నో జన్మల పరిపాకం వలన వస్తుంది. చివరకు మంచితనమే ఆత్మజ్ఞానం కింద దారితీస్తుంది. మీరు ఏపని చేస్తే, ఆపని ఎలా చేస్తే మీలో ఉన్న అంతర్యామియొక్క అనుగ్రహానికి పాత్రులవుతారో అటువంటి కర్మను మాత్రమే చెయ్యండి. కర్మచేసేటప్పడు మీరు జాగ్రత్తగా ఉండాలి. ఒకవేళ మంచికర్మ చేసేశక్తి మీకు లేకపోతే పాడుకర్మకు దూరంగా ఉండండి. మత్‌పరమః అంటే నన్ను ఇష్టపడి

నన్ను ప్రేమించండి, నాయందు విశ్వాసం కలిగి ఉండండి. మీకు ఈశ్వరుడి పట్ల తపన ఉండాలి. సబ్జక్టు పట్ల మీకు ఇంటరెస్ట్ కుదిరితే, అది ప్రోపర్‌గా అర్థమవ్వటంకోసం పరమేశ్వరుడు మీ బుద్ధిని విశాలం చేస్తాడు. ఏదైనా వాక్యం తీసుకొన్నప్పుడు మీరు దానిని లోతుగా పరిశీలించాలి. మద్భక్తః అంటే మీరు నాకు భక్తులుగా ఉండండి. సంఘవర్జితః అంటే ఎక్కడా ఆసక్తి దోషం పెట్టుకోవద్దు. మీ బంధువులకుగాని, స్నేహితులకుగాని మీరు ఏదైనా ఉపకారం చేయవచ్చు కాని అక్కడ ఆసక్తి పెట్టుకోవద్దు. ఆసక్తి వలన మనస్సు పాడవుతుంది. మీరు ఇతరులకు సహాయం చేయటం వలన మీ హృదయం యొక్క లోతులు పెరుగుతున్నప్పటికీ, ఆసక్తి దోషం వలన మీరు లోపల కుళ్ళిపోతారు. చూడటానికి కాని, వినటానికి కాని ఏముందీ లోకంలో? ఈ లోకంలో ఏమీ లేదు. ఉన్నదంతా మీ హృదయంలోనే ఉందికాని బయట ఏమీ లేదు. మనకు ఉన్న ఎటాచ్‌మెంట్ వలన ఇక్కడ ఏదో ఉంది అని మనకు అనిపిస్తుంది. నువ్వు మంచి కర్మ చేసినా నీకు రేణింపు లేకపోవటానికి ఆసక్తి దోషమే కారణం. ఇతరుల ప్రవర్తన ఎలా ఉన్నా నీకు ఎవరిపట్ల వైరభావన వద్దు. వైరభావన ఉంటే మీకు తెలియకుండా మీ మనస్సు బాహ్యముఖానికి వెళ్ళిపోతుంది. ఎక్కడా మీకు ఇష్టంలేదు అనుకోండి, ఎక్కడా మీకు అయిష్టం లేదు అనుకోండి ఇంక మీ మనస్సు కదలమన్నా కదలదు. రాగద్వేషాలే మనిషిని పీడిస్తున్నాయి. ఈ రాగద్వేషాల యొక్క వేగాన్ని శరీరం ఉండగా ఎవడైతే తట్టుకుంటాడో, వాడి శరీరం చనిపోకముందే ఉత్తమ సుఖాన్ని పొందుతాడు. అది అలౌకిక సుఖం, అభౌతిక సుఖం, అది స్వతంత్రమైనది, అది ఈ ప్రపంచానికి సంబంధించినది కాదు అని మీకు తెలుస్తూ ఉంటుంది. నిర్వైరః సర్వభూతేషు అంటే సమస్త ప్రాణులయందును ద్వేషం లేకుండా ఉండాలి. మీపట్ల ఎవరికైనా వైరం ఉన్నా అది మీకు సంబంధం లేదు, మీరు మాత్రం ఎవరిపట్ల వైరం పెట్టుకోవద్దు. వీళ్ళు నావాళ్ళు, వాళ్ళు పరాయివాళ్ళు అనేబుద్ధి అక్కరలేదు. అందరూ మనవారే, అందరి క్షేమం కూడా మనం కోరుకోవాలి.

అనపేక్ష శ్శుచిర్దక్ష ఉదాసీనో గతవ్యథః

సర్వారంభ పరిత్యాగీ యో మద్భక్తస్సమేప్రియః

అనపేక్షః అంటే ఏమీ అపేక్ష లేకుండా ఉండటం, కోరిక ఏమీ లేకపోవటం. మీరు

ఎక్కడా ఏమీ కోరిక పెట్టుకోవద్దు. మీ జీవితంలో ఏది జరగాలో అది జరుగుతుంది. మీ దేహప్రారబ్ధంలో ఉంటే మీ కోరికతో సంబంధం లేకుండా అది వస్తుంది. కోరిక లేకపోతే మనకు ఆ పనులు అవ్వవేమో అని మీరు అనుకొంటారు. మీ దేహప్రారబ్ధంలో ఉంటే మీ కోరికతో సంబంధం లేకుండా పరమేశ్వరుడు మీకు అనుగ్రహిస్తాడు. కోరిక ఉండటానికి, లేకపోవటానికి సంబంధం లేదు. కోరిక లేకుండా అనేకమంది ధనవంతులు అయినవారు ఉన్నారు, మీకు కోరికలు లేవని మీకు ఎలా తెలుసు. పరిస్థితులు ప్రభావం వచ్చినప్పుడు కాని వారికి కోరికలు ఉన్నాయో, లేవో తెలియదు. సాధకులు ఎవరిని అనుకరించవద్దు. అనుకరణ అనేది పిరికివాని లక్షణం. పిరికితనం ఉంటే ఆత్మజ్ఞానం రాదు అని ఉపనిషత్‌లలో చెప్పాడు. పిరికితనం ఉన్నవాడు సాధన చేసినా అది నిలబడదు. వాళ్ళు ఏమి అనుకొంటున్నారు, వీళ్ళు ఏమి అనుకొంటున్నారు అనుకోవటానికి అసలు ఇతరులు ఉంటే కదా! వారు మిమ్మల్ని విమర్శిస్తున్నారు అని భగవాన్‌తో అంటే ఆయన మౌనంగా ఉండేవారు, అసలు పట్టించుకొనే వారు కాదు అంటే జ్ఞానికి ఇతురులు లేరు. అహంకారం లేనివాడికి ఇతరులు లేరు ఇంక అనుకోవటం ఏమిటి?

మీ చుట్టాలు మీతో మాట్లాడకపోతే కంగారుపడిపోతారు. రోజూ మనతో స్నేహంగా ఉండేవాడు ఒకరోజు మాట్లాడకపోతే ఏమిటి పలకరించటం లేదు అని కంగారుపడిపోతారు. ఇప్పుడు రామకృష్ణుడికి ఈ ప్రపంచం అంతా శత్రువు అయింది అనుకోండి, వారికి ఏమీ అనిపించదు, అది వారికి గడ్డిపరకతో సమానము. అది జ్ఞానవైభవం. శుచిర్దక్షః అంటే లోపల శుచి ఉండాలి, బయట శుచి ఉండాలి. కుండకు చిల్లు ఉంటే అందులో నీళ్ళు పోసినా నిలబడవు కారిపోతాయి అలాగే నీ మనస్సులో శుచి లేనప్పుడు నువ్వు సాధన చేసినా అది నిలబడదు. నీ మాటలో శుచి ఉండాలి, నీ ప్రవర్తనలో శుచి ఉండాలి, వ్యవహారంలో శుచి ఉండాలి. లోపల అంతఃకరణంలో శుచి ఉండాలి, బయట నీ ప్రవర్తనలో శుచి ఉండాలి. నిన్న అలా తోచింది కాబట్టి అలా చెప్పాను, ఈ రోజు ఇలా తోచింది కాబట్టి ఇలా చెపుతున్నాను అంటారు. కొంతమంది మాట్లాడేమాటకు అర్థం ఉండదు, అస్తవ్యస్థంగా మాట్లాడతారు, అలాకాదు ఒక క్రమం ఉండాలి. ఉదాసీనః అంటే నువ్వు చాలా విషయాలలో తటస్థుడిగా ఉండటం మంచిది. అన్ని విషయాలలో మనం కలుగజేసుకోకూడదు. ఎవరైనా

వచ్చి మిమ్మల్ని సలహా అడిగితే మీకు తోచింది చెప్పవచ్చును కాని మీ అంతట మీరు వెళ్లి కలుగజేసుకొంటే మీరు మంచికోసం చెబితే చెడ్డ ఎదురువస్తుంది. వారికి అర్థం చేసుకొనే శక్తి లేనప్పుడు మంచికూడా చెడ్డగా కనిపిస్తుంది. లోపల శుచి లేనప్పుడు ఎదుటివాళ్ల మంచి కూడా మీకు బలహీనతగా కనిపిస్తుంది.

గతవ్యథః అంటే జరిగిపోయిన విషయాలగురించి దిగులుపడవద్దు. భగవాన్ ఏమంటున్నారు అంటే నీ జీవితంలో ప్రారబ్ధాన్ని బట్టి ఇప్పటివరకు అనేక సంఘటనలు జరిగి ఉంటాయి. జరిగిపోయింది ఏదో జరిగిపోయింది. జరిగిపోయిన గొడవలు మరల తలపెట్టుకొంటూ దుఃఖపడటం సాధకుడి లక్షణంకాదు. జరిగిపోయిన గొడవలు మర్చిపోతే మీ నెత్తిమీద ఉన్న బరువు అంతా దిగిపోతుంది. జరిగిపోయిన గొడవలు మర్చిపోండి, అది కూడా సాధనలో ఒక భాగం. గతాన్ని ఇంక రానివ్వకూడదు. మీకు జరిగిపోయినవి ఎక్కువగా గుర్తు వస్తూ ఉంటే భవిష్యత్ మిస్ అయిపోతారు, వర్తమానం కూడా వేస్ట్ అయిపోతుంది. అందుచేత గతం ఇంక మీకు కనబడకూడదు. ఫర్‌గెట్ ది పాస్ట్. జరిగిపోయిన గొడవలు మరిచిపోతే నీకు చాలా తేలికగా ఉంటుంది, సాధన బాగా సాగుతుంది, నీకు ఉజ్వలమైన భవిష్యత్ ఉంటుంది. నిర్వైరం గురించి భగవంతుడు ఎక్కువగా చెప్పాడు. వైరం చల్లారకపోతే చాలా ప్రమాదం. వైరం వైరం వల్ల చల్లారదు ఆప్యాయతవల్ల, ప్రేమవల్ల వైరం చల్లారిపోతుంది. సర్వ ఆరంభ పరిత్యాగి - శాస్త్ర విరుద్ధంగా చెపితే ఆ కర్మను విడిచిపెట్టు. ఈ కర్మ మంచిది కాదు అని శాస్త్రం చెబుతూ ఉంటే, భగవంతుడు చెపుతూ ఉంటే అటువంటి కర్మల జోలికి వెళ్లవద్దు. ఎందుచేతనంటే అటువంటి కర్మలు చేయటం వలన ఒకవేళ ఈ జన్మలో అవి నిన్ను వదిలివేసినా రాబోయే జన్మలో అదే నిన్ను వెంటాడుతుంది.

మీకు ఒకోసారి అదృష్టం వెంటాడుతూ ఉంటుంది, ఒకోసారి దురదృష్టం వెంటాడుతుంది. ఏది వెంటాడినా దాని ప్రభవాం మీమీద పడకుండా చూసుకోండి. అదృష్టం అయినా, దురదృష్టం అయినా మీ శరీరానికే పరిమితం. దేహమే ప్రారబ్దం అనుభవిస్తుంది. బ్రాహ్మీస్థితి పొందిన వాడిని ప్రారబ్దం కూడా ఏమీ చెయలేదు. బ్రాహ్మీస్థితిని పొందినవాడికి దుఃఖం అనే సమస్యలేదు, భయం అనే సమస్య లేదు. జ్ఞానికి ద్వితీయం లేదు. ద్వితీయం లేనప్పుడు ఇంక భయం ఏముంది? ఎవరిని చూసి మీరు భయపడతారు? అంతా మీరే

అనుకొన్నప్పుడు ఇంక భయం ఏమిటి? నువ్వు ఏ మార్గంలో ప్రయాణం చేసినా బంధంలో నుండి విడుదల పొందాలి. మీరు ప్రశాంతంగా కూర్చుంటే మీ మనస్సు అటు ఇటు కదులుతోంది అనుకోండి, లేకపోతే మీకు దుఃఖం వస్తోంది అనుకోండి ఎక్కడో బంధం ఉందని గుర్తు. ఎక్కడా బంధం లేకపోతే మన మనస్సు కదలదు, మీకు దుఃఖం రాదు. బంధం చాలా ప్రమాదం, ఈ జీవుడిని ప్రపంచానికి కట్టేసేది కూడా అదే.

భగవంతుడు ఏమని చెపుతున్నాడు అంటే మీరు నన్నే గమ్యంగా పెట్టుకోండి. అంటే మీరు జీవితంలో ఏ పని చేస్తున్నప్పటికీ నన్ను గమ్యంగా పెట్టుకోండి. నేను సంతోషించే కర్మలు చేయండి. మీరు మానవసేవ చేయవచ్చు. మానవసేవ చేసేటప్పుడు అందరిలోను నన్ను చూస్తూనే సేవ చెయ్యాలి ఎందుచేతనంటే అందరి హృదయాలలో ఉన్నవాడిని నేనే. నామరూపాల గొడవ మీకు అక్కరలేదు, నామదృష్టి రూపదృష్టి మిమ్మల్ని బంధిస్తాయి. అందుచేత లోపలఉన్న పరమేశ్వరుని చూస్తూ మీరు చేయవలసిన సేవ, మీరు చెయ్యవలసిన డ్యూటీ చేయండి. ప్రతీ మనిషిని ఏదోవాసన పీడిస్తూ ఉంటుంది. వాళ్లకు ధనం ఉంటుంది, చదువు ఉంటుంది అవసరాలు అన్నీ తీరుతూ ఉంటాయి. కాని వారు సుఖంగా ఉండలేరు, శాంతిగా ఉండలేరు. మీకు అన్నానికి లోటులేదు, బట్టకిలోటులేదు, నీడకు లోటులేదు అయితే మీరు సుఖంగా, శాంతిగా జీవించగలుగుతున్నారా? మీరు సుఖంగా ఉండలేకపోతున్నారు, ఇవి సరిపోవని దీనిని బట్టే మీకు తెలుస్తోంది కదా! మరి ఎందుకు సుఖంగా, శాంతిగా ఉండలేకపోతున్నారు. మీ లోపల రకరకాల వాసనలు ఉన్నాయి, ఏదో వాసన మిమ్మల్ని చనిపోయేవరకు పీడిస్తూనే ఉంటుంది. ఏదో డివైన్ ఇంటర్‌ఫియరెన్స్ ఉంటేనేగాని వాసన క్షీణించదు. మన జీవితగమ్యం వాసనాక్షయం అని బుద్ధుడు చెప్పాడు. మనకు ఎన్ని సమస్యలు ఉన్నా ఈశ్వరుడు అనేవాడు ఒకడు ఉన్నాడు అనే విషయం గుర్తుపెట్టుకోవాలి. ప్రతీ సమస్యా ఈ గంటలోనే పరిష్కారం అయిపోవాలి అని కంగారు పడకూడదు. ప్రతీ సమస్య పరిష్కారం అవ్వటానికి కొంత టైము పడుతుంది. నాలుగు రోజులలో జరగవలసింది ఇప్పడే జరిగిపోవాలి అంటే కుదరదు. మనకు ఏ రోజున మరణం రావాలో ఆ రోజునే వస్తుంది కాని మనం కంగారు పడ్డామని ముందు వచ్చేయదు, మనం అజాగ్రత్తగా ఉన్నామని వెనక్కి వెళ్లదు. ఏది ఎప్పడు జరగాలో అప్పడు జరుగుతుంది, అది ఈశ్వర నిర్ణయం. దేహాన్ని ప్రారబ్దానికి వదిలేయండి, మనస్సును పవిత్రం చేసుకోవటానికి ప్రయత్నం చేయండి.

With malice to none, Charity even unasked, and help to all creatures in thought, word and deeds, is the pious nature of good men, always.

- Mahabharatha

దీపం

కార్తీకమాసం అనగానే మనకు అరుణాచలదీపోత్సవం అనగా, బ్రహ్మవిష్ణువులకు ఈశ్వరుడు జ్యోతిరూపంలో దర్శనమిచ్చిన రోజు గుర్తుకు వస్తుంది. మన సాంప్రదాయంలో దీపారాధన ప్రధానమైనది. దీపాన్ని వెలిగించి పూజా కార్యక్రమములు మున్నగునవి మొదలుపెడతాం. వెలుగు జ్ఞానానికి గుర్తు, చీకటి అజ్ఞానానికి గుర్తు. బాహ్యమైన దీపము అందరి హృదయాలలో అంతర్యామిగా ఉన్న పరమాత్మకు గుర్తు. తానుగా ప్రకాశించే జ్యోతులకు జ్యోతి మన స్వరూపంగానే ఉంది, అందువల్లనే దీపమును సాక్షాత్తూ పరబ్రహ్మస్వరూపంగా ఆరాధించడం మన ఆచారంగా వస్తోంది. యదార్థంగా జ్యోతిస్వరూపమే అయిన అరుణగిరి మన మాంసనేత్రాలకు మాత్రం శిలాకారంగా కనిపిస్తుంది అంటారు భగవాన్ శ్రీరమణులు. బ్రహ్మవిష్ణువులకు ఆది అంతము లేని జ్యోతిరూపంగా గోచరించిన మహాచైతన్యమే తరువాత అరుణగిరి రూపు దాల్చింది. దీపం వెలిగించుకొంటే చీకటి ఉండమన్నా ఉండదు, అదేవిధంగా దేహేంద్రియమనోబుద్ధులు తానుకాదని, బ్రహ్మమే తానని తెలిసిన పిదప అజ్ఞానమంటూ ఉండదు. సత్యవస్తువు మన హృదయంలో స్వరూపంగా ఉంది. మన కపటబుద్ధి నుండి, దురలవాట్లనుండి, ద్వంద్వాలనుండి, విడుదలపొందితే లోపల ఉన్న సద్వస్తువు సహజంగా తానుగా వ్యక్తమవుతుంది. హృదయంలో అంతర్యామిగా ఉన్న పరమాత్మ మన వాక్కుకు, మనస్సుకు అందడు. అయితే ఎవరి వాక్కు శుద్ధమై, మనస్సు నిర్మలమవుతుందో, అట్టి వారికి అందుతాడు. మనస్సు యొక్క మూలంలో మహాచైతన్యం, మహావెలుగు ఉంది. మనస్సుకు అంతరదృష్టి కలిగి, దాని మూలాన్ని అది చూస్తేగాని నశించదు. మనస్సు నశిస్తే కాని వాస్తవంగా తానెవరో? తెలియబడదు. తానెవరో? తెలియబడితే కాని మానవునికి స్వేచ్ఛలేదు, ఆనందంలేదు. కాబట్టి దేహం జీవించి యుండగానే జ్ఞానసముపార్జనకోసం ప్రయత్నించాలి.

ఓంతత్సత్

(ది॥ 25-11-2015 అరుణాచల దీపోత్సవం సందర్భంగా)

- చావలి సూర్యనారాయణమూర్తి, అమలాపురం, సెల్ : 9963195064

సంకల్పమే దైన్యానికి నరకానికి దారి తీస్తుంది

మానవ జీవితంలో అభద్రత ఉంటుంది. అడుగడుగునా ప్రమాదం ఉంది. క్షణంలో మిత్రుడు క్షణంలో శత్రువు అది అంగీకరించవలసిందే. ఆస్తి అంతా పోయి నష్టం రావచ్చు ఆ పరిస్థితిని గ్రహించి స్వీకరించటంవల్ల భయరహితులమవుతాము. మనం రేపు గుడ్డి వాళ్లము, కుంటి వాళ్లము కావచ్చు. సంసారాలు విడిపోవచ్చు, మన తల్లిదండ్రులు వ్యతిరేకం కావచ్చు, ఇల్లు కూలవచ్చు అంగీకరించవలసిందే. భయం ఉంటుంది. అది జీవిత స్వభావం అని తెలుసుకొన్నవారు దైన్యానికి గురికారు. ఈ అవగాహన రోజూ జరిగే సంఘటనలో గుర్తుకు తెచ్చుకోవాలి. మానేస్తే దైన్యానికి గురి అవుతారు. ఇన్ని సంఘటనలు ఆత్మకులేవు, అన్ని మనం ఆపాదించుకొన్న సంకల్పాలే. ఆనందానికి పర్యాయపదం 'స్వేచ్ఛ'. పిరికివారికి స్వేచ్ఛ ఉండదు. స్వేచ్ఛ ఉండాలంటే మనోశరీరాలతో తాదాత్మ్యతను వదులుకోవలసి ఉంటుంది. కానప్పడు జీవితం నరకమే అవుతుంది. సగటు మనిషి తనంతట తాను తీర్మానాలను చేసుకొంటాడు. ఈ వర్గీకరణ తెలివితక్కువతనం. అల్పము, అధికమనే తీర్మానాలు ఆత్మలోలేవు అది పూర్ణమైన సమత్వంలో ఉంది. సృష్టి అంతా దానిలోనే ఉంది. గాంధీజీ "నేను ఈ రాజ్‌కోట ప్రయాణానికి ఎందుకు వెళుతున్నానో నాకు తెలియదు ఈశ్వరుడు నడుపుతున్నాడు నా సంకల్పాలు, ఊహలు వ్యర్థం" అన్నారు. సాక్షాత్కారం కలిగిన తరువాత ఆ మాటలు రుజువు అవుతాయి. మన శరణాగతి నిజమైతే సంకల్పాలు కొనితెచ్చుకోము. ఎరుక లేకపోవటం దురవస్థలకు దుఃఖాలకు కారణమౌతాయి. ఎరుక అనే దీపం ద్వారా మనస్సులో అజ్ఞానమనే చీకటి అంతా మాయమౌతుంది. అన్ని మంచి కర్మల కన్న మహత్వ పూర్వకమైనది ఎరుకగా ఉండటం. దానివల్లనే అన్ని సంపదలు, అన్ని సుఖాలకు అది మూల ద్రవ్యం. ఆయుధం లేకుండా కోతులగుంపును తరమాలనుకొంటే అవి మనపై పడి పీకి కరుస్తాయి. అలాగే ఎరుకలేకపోతే సందేహాలు, సంకటాలు మన జీవితాన్ని పీక్కొని తింటాయి. సంకల్పం పోతే స్థిరత్వం కలుగుతుంది. అది సహజమైన మౌనం. పశువుల కాపరి పశువులను తోలుకొనిపోతున్నట్లు ఎరుక లేకపోతే పశుపతి మనలను చావుపుట్టుకలు అనే రహదారిలో తరుముతాడు. మన సంకల్పాలతో మన గోతులను మనమే తవ్వుకొంటున్నాము. కారణం మనస్సు గందరగోళంగా ఉంది. కర్మలను ఉన్నది ఉన్నటు యదాలాపంగా సాగనియ్యాలి. దీన్ని వ్యతిరేకిస్తున్నాను అని ఏటికి ఎదురీదకూడదు. మన ఆలోచనలు, ఊహలు, కోరికలయొక్క అసలు ఉద్దేశ్యం ఏమిటి? అని గ్రహిస్తే గతంలో మనం సంపాదించిన విత్తనాలు ఎప్పడు ఏవో ఏవో ఆలోచిస్తాయి. ఈ రోజు ఎరుకతో సంతోషంగా ఉండకపోతే ఈ క్షణం ద్వారానే ఈ సంకల్పాలు రేపు పురుడుపోసుకొని మహావృక్షాలు అవుతాయి. అప్పడు ఆశలన్నీ నీరు కారి నిరాశాకూపంలో కూరుకుపోతాము. ప్రకృతి ఆశలు పెట్టుకోవటం పిల్లచేష్టలు. ఆ ఆశలతో బ్రతికే మనిషి జీవితాన్ని ఆవిరిచేసుకొంటాడు. ఆత్మానందం మహా లోతైనది. ఇతరుల ఆస్థి మీద మనకు అసూయత కలిగితే మనం దొంగలమే వారి ఆస్థి దోచుకోకపోవచ్చు. వారి ఆస్థి మీద కోరికతో దొంగతనం ప్రారంభమై అస్థిత్వపు కోర్టు పట్టుబడతాము. అది రుజువు అవుతుంది. మనస్సే పెద్ద గజదొంగ. డబ్బై ఏళ్లు వచ్చిన గత అనుభవాలతో జీవిస్తాము. పసి పిల్లలకు ఏ కోరికా ఉండవు. వాళ్ళు దేవుళ్లతో సమానం.

- సాగిరాజు రామకృష్ణంరాజు, అర్థవరం, సెల్ : 9491968966